

som disse 10 havde betalt ialt 2,193 Kr., vilde Overensstemmelse mellem de to Beregninger være opnaact. At den modererede Rangskat for 10 Personer i Kjøbenhavn skulde have udgjort 2,193 Kroner, er imidlertid umuligt, efter som dette Beløb er meget mere end den ikke modererede Rangskat for ti Personer endog i høieste (1ste) Rangklasse eller 1,600 Kroner. Naar hen ses til Finantsministeriets Cirkulære af 4de Juni 1850, ifølge hvilket Staten kun for meget saa lavere Rangspersoner kan modereres, vil det omtalte modererede Beløb af Rangskatten ikke kunne være uden en ubetydelig Sum. Dette Punkt i Regnskabet henstaar altsaa endnu som utilstrækkelig oplyst; men paa Grund af Summens Ubetydelighed skal man ikke forfølge Sagen videre. Statsrevisionen vil ventelig have Opmærksomheden henvendt paa Rangskatten ogsaa ved Gjemmemgaelsen af følgende Aars Regnskaber.

§ 5. Indirekte Afgifter.

Stempling af udenlandske offentlige Pengeeffekter (S. 51). At Merindtægten i Sammenligning med det foregaaende Regnskabsaar beløber sig til omtrent 48,000 Kroner, maa vel for Størstedelen tilskrives den under Finantsministeriet stedfundne store Anskaffelse af fremmede Fonds, for hvilke Stempelafgiften har udgjort over 32,000 Kr., men iøvrigt en væsentlig forøget Indførsel af slige Effekter. Ved denne Stempling har Statskassen i 1874—75 haft en Indtægt, der er meget over tre Gange saa stor som det Beløb, hvortil man anslog den, da Forslaget til Loven af 25de Marts 1872 blev forelagt Rigsdagen (fr. Rigsdagstidende 1871—72 A. Sp. 1276).

§ 6. Overskud af Post- og Telegrafvæsenet.

Pengeforsendelser (S. 55, 65, 67 og 69). I Anledning af Nedgangen i Indtægten af Pengeforsendelser, hvilken maa tilskrives en betydelig Dalen i Indtægten for Postandvisninger, havde vedkommende Statsrevisor søgt en Udtalelse af Finantsministeriet, idet han hentydede til Unskeligheden af en Ændring i Postloven, hvorved Værdiportoens (o: Assurancepræmien) i alt Fald for større Pengebeløb blev nedsat omtrent til den Størrelse, der nu beregnes som Præmie af de her repræsenterede Transportforsikringselskaber for Pengeforsendelser. Derved vilde formentlig bevirktes, at store Beløb, som nu paa en Maade gaa udenom Postvæsenet i Form af Forsikringspræmier, vilde komme dette tilgode. I sit Svar lover Finantsministeren, at Spørgsmaalet skal blive taget under nærmere Overveielse ved Gjennemsynet af Postloven af 7de Januar 1871. Udvalget skal iøvrigt indskrænke sig til en Henvisning til de i de vedlede Skrivelser indeholdte Bemærkninger om dette Spørgsmaal samt til Statsrevisionens Slutningsbemærkning om samme.

Brevfort (S. 65—66, 67 og 69). Ligeledes har vedkommende Revisor fundet sig foranlediget til at henstille, om der ikke turde være Tvivl til at søge Taxten for indenrigske Brevfort nedsat til det Halve, hvortil der synes saa meget mere Grund, som derved blandt Andet den Besynderlighed vilde hæves, at man kan skrive til Norge billigere end til et hvilket som helst Sted i selve Danmark, endog det nærmeste, for saa vidt det ligger uden for Afsenderens Fodpostomraade. Ministeriet vil tage ogsaa dette Spørgsmaal under fornyet nærmere Overveielse ved Gjennemsynet af Postloven.

I Anledning af vedkommende Statsrevisors Henstillinger til Indenrigsministeren om Unskeligheden af de to ovennævnte Ændringer i Postloven skal Udvalgets Flertal iøvrigt henvide til sin Udtalelse ved § 2 under „Afsætninger ifølge Lov af 25de Marts 1871“ i Slutningen.

Postmesteren i Korsør (S. 66, 68 og 69). Den Forretning som Kommissioner for Godsforfendere, der saa vidt vides blev drevet af den tidligere Postdampskibsexpeditør i Korsør, maatte antages tilstrækkelig kontrolleret ved Postmesteren sammesteds; men da nu, fra 1ste Januar 1875 at regne, Postdampskibsexpeditionen er bleven forenet med Postmestereembedet, og den nødvendige Kontrol saaledes ikke længer findes, maa Udvalget være enig med Statsrevisionen i at anse det som en Selvfølge, at Postmesteren i sin Egenkab af Dampskibsexpeditør ikke kan paatage sig Forretninger for Godsforfendere.